

ΕΚΠΟΜΠΗ: ΕΜΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜ.: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/7/71

ΩΡΑ : 8.30 π.μ.

Παυλίδου

(Πέντε αντίγραφα)

X6.13

ΠΑΙΖΩ ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

(ΕΛΛΗΝ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ)

"Παίζω με τον ήλιο". Ο τίτλος του κειμένου της συνεργάτιδάς μας Έλλης Παιονίδου που θα σ'ας διαβάσω τώρα.

Ο γυιός μου κάθεται μόνος στην αυλή, σκεπτικός.

-Τι κάνεις; Τού λέω. Γιατί δεν παίζεις;

-Πώς δεν παίζω;

-Μπα, και τι παίζεις;

-Παίζω με τον ήλιο. Νά, κοίταξε, πώς τον παίρνω στα χέρια μου....

Μέσα στο νερό, στο ποτήρι, κάνει τόσα πολλά χρώματα, σαν ούρανιο τόξο..

Προσέχω, και βλέπω πώς πράγματι, ο ήλιος σχηματίζει στο γυαλί ούρα-
νιο τόξο. Έμαζς οι μεγάλοι τό λέμε διάθλαση. Βλέπω πώς πράγματι, στη
χούφτα του κρατά τον ήλιο, ζεστό ζεστό.

Γίνομαι εγώ τώρα σκεπτική. Τά παιδιά μπορούν τόσα νά μάς διδάξουν.
Προσέχουν πράγματι που έμαζς δεν έχουμε τον καιρό, ούτε και θεωρούμε άπα-
ραίτητο νά τά προσέξουμε. Τίς κάμπιες, τίς άράχνες, τά μυρμύγκια, τίς πε-
ταλούδες, τά παλιά. Μιλούν με τά ζώα και καταλαβαίνουν πη γλώσσα τους,
μελετούν τά φυτά και τά δέντρα, όλα τά ψάχνουν και τά τοποθετούν στη συν-
είδηση τους.

-Ποιός είναι ο αριθμός που, όταν τον μετρήσουμε, δεν έχει από κεί
και πέρα άλλο;

Πετάγομαι ξαφνικά από τίς σκέψεις μου. Τό δικό του μυαλό πήγε κι'
όλας άλλου, πήγε τόσο μακριά.

-Δέν έχουνε τέλος οι αριθμοί παιδί μου.

-Μά πώς, δεν γίνεται....Πρέπει νά έχη τέλος... Ύστερα από τό
δισεκατομμύριο.....

-Τά δυό δισεκατομμύρια....

-Κι ύστερα;

-Ύστερα άλλα, άλλα, ως τό άπειρο.

-Και τι είναι άπειρο; Και πέρα απ'αυτό;

-Δέν έχει τέλος. Όπως στον ούρανο, στ'άστέρια, όσο προχωρείς τόσο
βρίσκεις και καινούργια.

Τὸ βλέμμα του φωτίζεται. Ἐχω βαθεῖα - βαθεῖα τὴν ἐντύπωση ὅτι
τόνισσε. Μπαίνω στὴν κουζίνα. Ἐκεῖ μὲ φθάνει, μὲ πρόσωπο κατακόκκινο
διπλὸ χαρὰ.

Ὅμως ὁ ἥλιος τὰ βλέπει ὅλα τ' ἀστέρια, τοὺς βλέπει ὅλους τοὺς
ἀριθμούς, καὶ τὸ τέλος, δὲν εἶναι;

-Ναί.... τοῦ ἀπαντῶ ἀφορημένη κόβοντας τὴ σαλάτα.

-Εἶδες, δὲν ἔχω δίκιο λοιπὸν νὰ καίζω μὲ τὸν ἥλιο; Ὁ πιὸ δυνα-
τὸς φίλος. Αὐτὸς θὰ μοῦ τὰ πῆ ὅλα.

Καὶ γυρίζει θριαμβευτικὰ στὴ γωνίτσα του, στὴν αὐλὴ, ἀφήνοντάς
μὲ μὲ τὴ νοσταλγία, τὴ νοσταλγία τῆς καθαρῆς σκέψης τῶν ἐξήμισυ χρο-
νῶν.

.....

M.M.